

Guds Världsvida Kyrka

00100H(s)/062003

*Livets Källas
häftesserie*

Ord om hopp

L
I
V
E
T
S
K
Ä
L
L
E

HEFTESERIE

Nr. 8 volym 2 juni 2003

Skriv till vår adress i Sverige om du vill ha fler exemplar av detta
eller tidigare häften:

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp

Andra häften i denna serie:

Bergspredikan (del 1)
Den okände Jesus (del 1)
Den okände Jesus (del 2)
Gud och förlåtelse
Guds löften
Guds profetior
Jesus kommer tillbaka
Jobs bok
Kristendomens fallgropar
Ord om hopp
Ord om tålamod
Vad är det som styr ditt liv?
Är Gud död?

Hans avsikt var att genom två orubbliga utfästelser, i vilka han som Gud omöjligt kan ha ljugit, ge oss en stark uppmuntran, oss som har tagit vår tillflykt till det hopp som ligger framför oss. Detta hopp är vår själs ankare. Det är tryggt och säkert och när innanför förhänget, dit Jesus öppnade vägen för oss då han blev överstepräst för evigt, en sådan som Melkisedek.

Hebreerbrevet 6:18–20

Copyright © 2003
Guds Världsvida Kyrka
Skriftställena i *Livets Källas* häftesserie är huvudsakligen
hämtade ur Bibelkommissionens 1999 års översättning.
Copyright 2000 Svenska Bibelsällskapet
och Bokförlaget Libris, Örebro

LIVET ÄR EN RESA OCH EN process, en väg vi ska vandra. Många bär sitt förflutna med sig, det som man inte orkat med att bearbeta och som gör resan svår och tung. En del tyngs ner av tanken på framtiden och ger sig inte tid att vare sig reflektera över eller uppleva själva livet. De har inte sin uppmärksamhet fäst på livets mål utan är upptagna av själva resan. Andra funderar överhuvudtaget inte över livets

Häftesserien *Livets Källa* har som mål att göra evangeliet tydligt och relevant för vår tid. Den läses av kristna från olika trossamfund. Vår önskan är att hjälpa var och en att förstå sig själv och sitt förhållande till Gud oavsett vilket trossamfund man tillhör.

Innehåll

- 1 Hebreerbrevet 6:19
- 3 Skillnaden mellan hopp och tro
- 4–5 Ge inte upp, Elia!
- 6–7 Hopp i hopplösheten
- 8 Det är väl med min själ
- 9 Ordets makt
- 10–11 En lärares exempel
- 12–13 Klagovisorna 3:21–26
- 14 Predikaren
- 15 En gammal man och hans son
- 16–17 Nelson Mandela
- 17 Winston Churchill
- 18–19 Raoul Wallenberg
- 20 Hur får vi hopp?

mening, de njuter av resan utan tanke på vart den leder. Vi ska här fundera lite över det bagage vi behöver på livets färd – hoppet.

Det hopp som inte jämnar oss med marken utan lämnar oss stående på fötter i livets stormar. Hoppet som låter oss se framåt trots alla omständigheter som tycks visa att allt är förlorat. Hoppet som låter oss se livet som en resa och fyller oss med övertygelsen om att vi tills sist kommer i hamn.

Livet kan vara hårt. Då ger oss hoppet från Gud kraften att hålla ut och en inre trygghet och glädje. Ett hopp så starkt att det tål och uthärdar vad som helst. "Må hoppets Gud fylla er med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft" (Romarbrevet 15:13).

Det kristna hoppet är en produkt av den heliga Andens gåva till oss. Gud kan fylla oss med sin tro och glädje, det som är vårt kristna hopp! Hoppet, vårt livs ankare, som är fäst vid Guds tron och löften. Jesus gick in i det allra heligaste, symbolen på Guds tron, som vår överstepräst. Hans gärning möjliggör vårt hopp (Hebeerbrevet 6:18–20).

Vi ska ta en titt på vad ordet "hopp" har för betydelse i bibeln och läsa om några som givit andra människor hopp. □

HOPP OCH TRO ÄR INTE samma sak. Paulus skriver: "Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken." (1 Korinthierbrevet 13:13). Hopp är alltså något annat än tro. Gemensamt för dem båda är att kärleken är störst. Kärleken är evig medan tro och hopp är knutna till denna förgängliga värld. Tro och hopp är kärlekens uttryck, kärleken deras källa.

När vi talar om det kristna "hoppet" använder vi ordet på ett helt annat sätt än vad vi gör i vardagen. När vi säger: "Det hoppas jag" menar vi att vi inte vet, att det inte är säkert, att vi inte litar på det, men vi "hoppas på det". Men när vi använder ordet i biblisk mening, har det en annan betydelse. Hoppet är något som är säkert och ingenting kan omintetgöra det.

Låt oss – innan vi närmare studerar vad det kristna hoppet egentligen är – titta på hur bibeln definierar tro. Hebreerbrevet 11:1 säger: "Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se." Hoppet är alltså det objekt vår tro riktas mot. Vi tror på hoppet. Tvivel kan angripa vår tro men det kan inte påverka vårt hopp. Hoppet är orubbligt och oberört av vårt tvivel. Hoppet är det vi tror på, Guds löften, Guds hjälp, Guds

Skillnaden mellan hopp och tro

*Gud är Gud om så
alla land ligger öde,
Gud är Gud om så
alla människor är
döda.*

Peter Dass

Ord, Guds vilja osv. Hoppet är aldrig i tvivel, medan vi å andra sidan ibland är osäkra i vår tro. Vare sig vi tror det eller inte kommer Gud att uppfylla sina löften! Jesus Kristus kommer att återvända till jorden. Gud kommer att skapa fred i vår värld. Vårt hopp kommer att infrias. Gud kommer att infria sina löften för det har han sagt. Detta är vårt hopp. □

Ge inte upp, Elia!

*Hoppas,
ge inte upp.
Världen är full
av människor
som givit upp.*

Anonym

HISTORIEN OM ELIA OCH Baals och Astartes falska profeter i 1 Konungaboken kapitel 18 och 19 är en av Gamla Testamentets (GT) stora berättelser. Israel hade övergivit Gud för Baal och andra främmande gudar. Drottning Isebel försökte ta Guds profeter till fånga och döda dem. Elia uppmanade kungen och resten av Israels folk att ta reda på vilken gud som var den sanna. De falska profeterna, kungen, Elia och en stor folkskara hade samlats vid berget Karmel i nordöstra Israel, med utsikt över Medelhavet. Elia uppfordrade de andra prästerna

att tillreda ett djuroffer till Baal medan han själv tillredde ett till Jahve, Israels Gud. Den av gudarna som satte eld på djuroffret skulle alla tillbe som Gud. De församlade var helt eniga om detta.

Baals präster styckade och fördelade oxen på altaret och började åkalla Baal. Från morgon till middag bönade och bad de att han skulle tända eld på offeraltaret. Timme efter timme gick utan resultat. Då började de skära sig själva med knivar så att blodet flöt för att påkalla Baals uppmärksamhet, men ingenting hände.

Elia gjorde i ordning sitt altare och bad därefter folket att hälla vatten över djuroffret tre gånger så att det hela dröp av vatten. Elia bad Jahve visa folket vem som är den Allsmäktige Gud. Genast slog eld ner från himlen och förtärde offret och veden och allt vatten som överflödade altaret. Hela folket böjde knä och tillbad Jahve som Israels Gud. De falska prästerna samlades ihop och avrättades.

När nyheten nådde drottning Isebel lät hon meddela Elia att han skulle straffas med döden inom ett dygn för det han hade gjort. Elia flydde ut i öknen. Deprimerad, desillusionerad och utmattad satte han sig under en buske som gav skugga i den

intensiva hettan, och gav upp. "Det är nog", sade han, "ta mitt liv, Herre, jag är inte bättre än mina fäder" (1 Konungaboken 19:4). Gud gav honom mat och förklarade att han hade andra uppgifter åt Elia att utföra. Elia fick veta att han inte var ensam om att tjäna Herren i Israel. Där fanns 7000 till som inte hade böjt knä för Baal (1 Konungaboken 19:18).

Gud kan låta oss få uppleva stora under i våra liv, men när vardagen återvänder med de gamla vanliga problemen är det lätt att förlora Gud ur sikte. Hur lätt är det inte att låta våra egoistiska behov vara viktigast?

Elia flydde för livet och ville ge upp bara några få dagar efter att han upplevt ett av de stora under som bibeln berättar om. Han satte fokus på sig själv och sin situation.

Så händer det med oss också, att när vi fokuserar på våra problem så knäcker de oss. Vi måste istället fokusera på Gud, lösningen på våra problem. Gud är vårt hopp. Den fokus, eller uppmärksamhet vi riktar mot Gud är hoppet på honom. Det är vårt hopp som gör det möjligt för oss att gå vidare när allt ser mörkt ut. Vi kan gå vidare för vi ser ljuset i slutet av tunneln. Detta är vårt hopp. □

*Vi kan inte
uträtta stora saker
– bara små saker
med stor kärlek.*

Mor Teresa

*Var inte rädd för
det stilla
framåtskridandet,
var bara rädd för
stillaståendet.*

Kinesiskt ordspråk

*Gör det lilla du
kan, lägg ditt
hjärta däri ... och
besinna att Gud
hos oss alla blott
trohet vill se.*

Lina Sandell-Berg

Hopp i hopplösheten

En vårdag för 2000 år sedan korsfästes tre personer medan förbipasserande var på väg till Jerusalem för att förbereda slaktandet av påskalammet. Jesu liv måste ha verkat totalt misslyckat för dem som såg honom hänga där på korset mellan tjuvarna.

Det hade börjat så bra med många helbrägdagörelser och stora folkmöten, och ändå tycktes hans liv blivit allt annat än lyckat. En ung man på 33 år som hade hjälpt så många människor skulle nu sluta sitt liv som om han var kriminell.

Hans mor stod där i närheten av korset. Det gjorde även en grupp kvinnor och män som hade följt Jesus de sista tre åren. Ängeln Gabriel hade givit hans mor ett löfte om att den unge mannen skulle bli kung i Israel – att han var Messias. Och nu hängde han där på korset och höll på att dö. De förbipasserande tänkte nog att hans liv blivit ett misslyckande.

Vad tänkte lärjungarna? Hade de tre sista åren

*tillsammans med honom varit förgäves?
Var Jesus bara en i raden av falska Messias-figurer
som judarna upplevt under historiens gång?*

Många av dem som blev stående vid foten av korset kunde inte förstå varför Jesus låtit sig tas till fånga. Ryktet spred sig kanske också om att Jesus till och med botat översteprästens tjänare som hade fått örat avhugget vid gripandet. Jesus hade tillrättaviserat lärjungarna och sedan satt örat på plats igen. Han hade villigt låtit sig arresteras utan att bjuda något motstånd. Det verkade nästan som om han ville att det skulle ske. Var det en plan som gått fel?

Människorna förskräcktes över mörkret som låg över landet i tre timmar, och jordskalvet som inträffade just som Jesus dog. Ännu räddare blev de i Jerusalem när de senare på dagen mötte människor som alla visste var döda. Enligt bibeln var det flera troende som steg upp ur sina gravar när Jesus dog.

Allting tycktes peka på att Jesus liv slutade i en tragedi. Ingen kunde förstå hur Gud kunde tillåta detta. Men det som verkade vara ett nederlag måste ske för att ge alla människor hopp. Genom Jesu offer ges förlåtelse av synd. Endast genom denna tillsynes hopplösa situation kunde Gud ge människorna hopp. Den mest hopplösa situation av alla är grunden för vårt hopp!

Det är väl med min själ

Förlorar man hoppet, förlorar man allt.

Anonym

EN VÄLKÄND ADVOKAT, Horatio Spafford, levde i Chicago vid slutet av 1800-talet och hade investerat större delen av sin förmögenhet på egendomar där. Han var nära vän till Dwight L Moody, en av den tidens stora evangelister. Kvällen efter att Moody 1871 hade avslutat en av sina stora evangelistiska kampanjer brann nästan en fjärdedel av Chicago ner. Så gjorde även Moodys kyrka och hem och Spaffords alla egendomar. Spafford drabbades av en finansiell kris. Moody

genomgick en personlig kris och reste kort därefter till England för att vila och förkunna evangeliet. Spafford beslöt sig för att ansluta sig till Moody där men måste först ordna upp sina affärer efter branden.

Han skickade sin hustru och fyra döttrar i förväg. Tragiskt nog förläste skeppet på resan över Atlanten och alla hans döttrar drunknade. Vid ankomsten till England skickade hustrun ett telegram med de fruktansvärda nyheterna och Spafford släppte allt och tog nästa båt över Atlanten. Och på samma hav som dagarna tidigare tagit hans döttrars liv skrev han sången *It Is Well With My Soul* (Det är väl med min själ). Sången återkastar bilden av hans sorg och smärta. Men Spafford accepterade att Gud är den Allsmäktige och att han då och då låter tragedier inträffa som man inte kan förstå. Det enda man kan göra är att överlämna sitt liv och sina bekymmer till honom. Det enda man kan göra är att låta sig vara lera i den Allsmäktige Skaparens händer och förväntansfullt se fram emot resultatet.

It Is Well With My Soul är skriven av en man som förlorade nästan allt han ägde och nästan hela sin familj. Ändå höll han siktet inställt på Gud och levde vidare i hopp. □

NÄR VI SER TILLBAKA PÅ VÅRT liv kan vi ibland finna att det var några enkla ord som någon sagt som har påverkat vårt levnadslopp. Det kan ha varit några väl valda ord från någon myndighetsperson, någon vän eller en främling som förändrat våra liv. Några uppmuntrande ord, kanske yttrade i förbigående som mynnat ut i en tro på oss själva. Goda råd om utbildning som kan ha påverkat vårt val av skolgång och senare yrke. Bara några få ord har givit oss en inriktning och framtidstro eller också det motsatta, förtvivlan, pessimism och sorg.

Våra ord påverkar andra mycket mer än vi tror. Jag kommer ihåg hur samtal med några av mina lärare gav mitt liv riktning. Men kanske har lärarna själva inget minne av dessa samtal. Det var bara några få meningar men de har följt mig ända sedan dess. Jag talade med en av dem många år senare men han kom inte ihåg vad han hade sagt. För honom var samtalet inte så viktigt men för mig var det ett magiskt ögonblick, då livets möjligheter öppnade sig i alla regnbågens färger. En berikande stund som sitter som klistrat i minnet, som ett av de avgörande ögonblicken i mitt liv.

Har vi klart för oss att våra ord, vår uppmuntran, kan få en sådan

Ordets makt

För ett ensamt hjärta är vänliga ord som vårregn.

Anonym

effekt på andra? Det ligger i våra händer att ge, om vi vill ge andra människor hopp och tro på sig själva, eller kritisera dem och förstöra deras självförtroende.

Vi står alla i relation till andra människor. Hur vi bemöter dem, vare sig det är en familjemedlem, en granne, en främling eller ens arbetskamrater har en mycket större inverkan än vi förstår. Därför bör du när du talar med andra vara uppmärksam på dina möjligheter och ditt ansvar inför dem. Du kan ge en medmänniska hopp och omtanke, eller ta hoppet och livsmodet ifrån henne. □

En lärares exempel

*Hopp smittar
av sig!*

Anonym

LÄRAREN BAD ELEVERNA ATT skriva ner namnet på alla de övriga i klassen på ett papper. Det skulle vara stora mellanrum mellan namnen. Under varje namn skulle eleverna skriva ner vad de satte mest värde på hos den personen. Detta tog resten av lektionen för att ge var och en gott om tid att tänka.

Läraren samlade in pappersarken och skrev ner kommentarerna om varje elev på var sitt papper. Några dagar senare delade hon ut till varje elev listan över vad de andra hade skrivit om vederbörande. När eleverna började läsa kröp små leenden fram. "Är detta vad de

andra verkligen tycker om mig?", kunde läraren avläsa ur deras ansiktsuttryck. "Jag visste inte att så många tyckte om mig!", var en av de många kommentarer hon hörde när de lämnade klassrummet.

Under de kommande åren talades det inte mycket om experimentet bland eleverna eller läraren. Livet gick vidare, klassen hade en god sammanhållning och gick till sist ur skolan.

Några år senare förolyckades en av eleverna i det militära. På begravningen möttes klasskamraterna och läraren igen. Under minnesstunden efteråt, dit de alla blivit inbjudna, kom den dödes far fram till läraren och ville visa henne någonting. Han tog upp en papperslapp ur fickan som legat i sonens plånbok och räckte den till henne. "Kommer du ihåg den här?" frågade han med skrovlig röst. Hon började så sakta att veckla ut ett bleknat och slitet ark som höll på att falla i bitar. Det var vikt och hoplimmat efter att ha blivit läst många gånger under åren. Med darrande händer fortsatte läraren att veckla ut pappret. Hon förstod att detta var listan hon hade givit honom den där skoldagen för länge sedan med de positiva orden från klasskamraterna. Ingen hade överhuvudtaget nämnt någonting om listan sedan

dess men för denne unge mannen tycktes det ha varit ett värdefullt dokument, en källa med hopp.

Hon stod i djupa tankar och läste de positiva kommentarerna från de andra eleverna, när några av dem kom fram till henne för att se vad som stod på.

"Jag har mitt papper därhemma på skrivbordet" sade plötsligt en av flickorna. Läraren lyfte blicken från pappret under det att hennes händer darrade ännu mer. "Jag har mitt i plånboken!" sade en av pojkarna och började ta fram det. "Jag har det alltid med mig och läser det när jag känner mig nere."

Detta blev för mycket för läraren, hon kände en våg av tacksamhet och ögonen fylldes med tårar. Hon satte sig ner och började gråta. Hon grät för den unge mannen som så meningslöst hade dött men också av tacksamhet för att han hade vetat om allt de positiva de andra tyckt om honom som människa.

En dag tar livet slut för oss alla så nu är det dags att ta tillfället i akt att ge någon annan människa hopp om livet. Det kan så vara att du långt senare, eller kanske aldrig, får reda på det goda du gjort, men låt inte det hindra dig från att sprida hopp ändå. □

*Ett ord som
en människa
fäster sig vid
kan verka i
oberäknelig tid.*

*Det kan
framkalla
glädje till
livets slut.*

*Det kan
uppväcka
obehag livet ut.*

*Ja, det påverkar
livet på jorden.
Så slarva inte
med orden.*

Alf Henrikson

Klago- visorna 3:21–26

*Detta går mig till
sinnes därför
vändas jag. Men
Herrens nåd tar
inte slut, hans
barmhärtighet
upphör aldrig.
Varje morgon är
den ny – stor är
din trofasthet.
Min andel är
Herren, det vet
jag, därför
hoppas jag på
honom.*

Klago-
visorna
3:21–24

EFTER JERUSALEMS FALL SKREV profeten Jeremia Klagovisorna som är ett jämrande över stadens ödeläggelse 587 f.kr. Folket missförstod Jeremia när han först förkunnade omvändelse till Herren och sedan sade att de skulle överlämna sig till Nebukadnessar. För det första ville de inte, med kung Sidkia i spetsen, omvända sig till Gud och för det andra betraktade de Jeremia som en förrädare när han påstod att de skulle överlämna sig till kungen i Babylon.

Profeten anklagades för att underminera folkets förtroende till kungen och blev fångslad. En annan gång kastades han ner i en sinad brunn för att dö men blev räddad och hölls istället fången på vaktgården (Jeremia 38:1–13).

Jerusalems murar revs, stadsportharna brändes, staden plundrades och palatsen och Salomos tempel brändes ner (2 Krönikeboken 36:19). Enligt den judiske historikern Josefus varade belägringen i 18 månader och det rådde stor nöd i staden. Efter Jerusalems fall kunde Jeremia stanna kvar i staden om han så ville.

Stora delar av befolkningen dog av svälten eller i kriget mot babylonierna. De flesta av de som överlevde fördes i fångenskap till Babylon.

Så såg det ut när Jeremia stod och tittade ut över den brända och skövlade staden och dess tempel. Salomos tempel hade varit ett av den tidens stora mästerverk.

Trots att Jeremias värld var jämnad med marken säger han att han hade hopp, hopp i en hopplös situation. Det var inte grundat på praktfulla byggnader eller stora arméer eller något människor kan åstadkomma. Hoppet var grundat på Guds löften och kärlek. På grund av Guds kärlek blev Juda stam inte helt utrotat. Det kristna hoppet är större än det människan kan göra, det bottnar i Gud.

”Detta går mig till sinnes därför vändas jag. Men Herrens nåd tar inte slut, hans barmhärtighet upphör aldrig. Varje morgon är den ny – stor är din trofasthet. Min andel är Herren, det vet jag, därför hoppas jag på honom. Herren är god mot den som kommer till honom, mot den som sätter sin lit till honom. Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren” (Klago-
visorna 3:21–26).

Gud älskar det han har skapat. Han älskar människorna trots alla våra fel och därför har vi hopp. Så länge vi söker Gud och väntar på honom, har vi hopp, oavsett hur omöjligt tillvaron verkar. □

*Om det känns
som om du
har det värst i
hela världen,
så måste det bli
bättre, för värre
kan det ju
inte bli!*

Sven R. Löf

*Hoppet är
ljusgrönt!*

Johanne C. Irgens

*Ingen kan
undgå att bli
ledsen, men alla
kan låta bli att
visa dåligt
humör.*

Feuchtersleben

Predikaren

Den som tillhör de levandes skara har ännu något hopp. Bättre en levande hund än ett dött lejon.

Predikaren 9:4

PREDIKAREN I GAMLA Testamentet är en av visdomsböckerna i bibeln. I dess inledning står det att kung Salomo har skrivit den. Teologerna tror att Salomo i sin ungdom skrev Höga Visan som handlar om kärleken mellan man och kvinna. De tror vidare att han skrev Ordspråksboken mitt i livet och Predikaren som gammal.

Kung Salomo följde inte sina egna råd och visdomsord. Vid

slutet av sitt liv tog han avstånd från Gud. Hans hjärta vändes mot falska gudar och han glömde Gud, den sanna. Salomo förlorade hoppet och meningen med livet. Predikaren är en uppgörelse med detta. Låt oss inte göra samma misstag som Salomo, att glömma Gud och bara tänka på oss själva!

Det har varit stor oenighet bland rabbinerna om Predikaren skulle tas med i bibeln. Boken blev betraktad som alltför pessimistisk och fatalistisk, vilket inte stämmer med Guds budskap om kärlek och hopp för skapelsen. "Tomhet, idel tomhet," säger Predikaren, "tomhet, idel tomhet, allt är tomhet. Vad får människan ut av all sin möda under solen?" (Predikaren 1:2-3) Dessa är nog de mest berömda orden i hela boken.

De judiska rabbinerna blev slutligen eniga om att boken hörde hemma i Guds Ord på grund av att den visar en syndares ånger som bekänner tomheten i synden och meningslösheten utan Gud. Predikaren är en hyllning till Gud samtidigt som den är en varning till oss att inte glömma Gud och gå våra egna vägar. Utan Gud, inget hopp. Salomos slutsats om vad som är viktigast i livet var att tjäna Gud och hålla hans bud. Utan Gud, inget hopp! □

Ord om hopp

ARET VAR 1964. EN GAMMAL man gladde sig över att äntligen få se sin son igen. Sonen hade för länge sedan rest till Australien och senare till USA för att göra sig en förmögenhet. Den stora rikedom uteblev men han tjänade bra.

Den gamle hade fler barn som bodde i närheten och han träffade dem regelbundet. De hade det bra så han kunde släppa taget om dem, men den yngste hade han inte sett på många år och han var orolig för honom. Den gamle blev så lycklig när beskedet kom att sonen var på väg hem för ett besök. Han stod på kajen i sina finkläder när den stora dagen kom, han hade färg på kinderna och såg bra ut. Alla som såg honom tyckte att han bokstavligen strålade av lycka där han stod på kajen i morgonsolen den där vårdagen i 1964.

Sonen anlände som planerat och återseendets glädje var stor. Det syntes tydligt att de hyste stor kärlek för varandra. Några veckor stannade sonen hemma men sedan kom avresedagen. Det var en grå dag när fadern återigen stod på kajen, nu för att vinka farväl till den unge mannen. Den gamle log men det syntes tydligt att han hade det svårt. Han kände att han inte längre hade något att

Ord om hopp

En gammal man och hans son

Hoppet är den vaknes dröm

Aristoteles

leva för eller att se fram emot och nu gick det raskt utför för honom. Livet innehöll inte längre något hopp för honom och sex månader senare var han död.

Hopp kan hålla oss vid liv. Utan hopp förlorar vi livsmodet. Vårt kristna hopp är så stort att det inte kan bli uppfyllt i sin helhet förrän i nästa liv, i uppståndelsen. Vårt hopp bär oss genom de tunga dagarna i livet. Vi har alltid något att se fram emot. Vi har alltid förväntningar som inte uppfylls, för vårt hopp är bundet till det eviga livet. □

Nelson Mandela

– en hoppets symbol

Bättre tända ett ljus, om än aldrig så litet, än att förbanna mörkret.

Konfutse

NELSON MANDELA FÖDDES 1918 av kunglig släkt i sin stam. Hans efternamn betyder "bråkstake". Som ung reste han till Johannesburg och utbildade sig till jurist. Vid mitten av 1940-talet fick han arbete i den första advokatfirman i Sydafrika som anställde svarta medarbetare. Samtidigt blev han politiskt engagerad i befrielse rörelsen ANC – Afrikan National Congress. Han

var en ivrig motståndare till apartheidspolitiken och fängslades flera gånger. 1956 anklagades han för högförräderi men frikändes 1961. Några år senare anklagades han för konspiration mot staten och tillbringade de nästföljande 27 åren i fängelse.

Den 11 februari 1990 blev han fri. Landet var på väg mot inbördeskrig och Mandela var Sydafrikas enda hopp om en fredlig övergång till flerpartistyre. Han tog emot Nobels fredspris 1993 och i 1994 blev han den första svarta presidenten i Sydafrika.

När Mandela släpptes från fängelset blev han intervjuad om sin vistelse där och hur han hade tacklat det. Han sade att det var förfärligt att behöva tillbringa sina bästa år i fängelse men att det hade sina fördelar. Man hade tid att tänka och inte minst att förändra sig själv.

Han hade lärt sig att låta viljan ta större plats än känslorna. Han kunde inte tillåta sig att bli bitter över omständigheterna.

Livet på jorden är tidsbegränsat så varför ödelägga det genom att förbittras över tillvaron? Därför får man inte vara negativ utan fokusera på det positiva. Erkänn svagheter och begränsningar. Förändra din inställning så att det inte är omständigheter eller motgångar som dominerar

tillvaron. Detta var Mandelas hållning. Man måste ha kontroll över sitt känsloliv så att man kan styra det och vara positiv. Nelson Mandela är en levande legend, och ett exempel på hur man ska förlåta, visa kärlek, ödmjukhet och ge andra människor hopp.

Han gav hopp till miljoner människor från hela världen för att han hade lärt sig att fokusera på det positiva i livet. Låt oss göra det samma! □

Livet är inte de dagar som gått utan de dagar man minns.

Pavlenko

Winston Churchill

WINSTON CHURCHILL kallades att styra England i dess mörkaste stund, då Hitler hade förklarat Europa krig. Detta blev en av de svåraste perioderna i modern tid. England var inte beredd på krig. Resten av Europa trodde heller inte att Hitler på allvar skulle gå till krig men inom loppet av ett år hade han lagt under sig stora delar av Västeuropa. England stod ensam som frihetens förkämpe.

Churchill hade talets gåva och kunde skapa engagemang. Han trodde på seger och kunde

förmedla detta hopp till det engelska folket och alla de miljoner som lyssnade på radiosändningarna från London. Hoppet som Churchill lyckades hålla vid liv gjorde att England tillsammans med USA slutligen kunde övervinna Hitlers krigsmaskin. Churchill gav inte upp. Han fortsatte, inte för att omständigheterna visade att England kunde vinna kriget, utan för att han hade ett hopp. Detta hopp förmedlade han till sina landsmän. Han vann kriget för han hade hopp om att bevara den fria världen. □

Raoul Wallenberg – en man som gav hopp

*Jag tänker
inte på allt
elände som
varit utan
på allt det
underbara
som ska
komma.*

Anne Frank

RAOUL WALLENBERG FÖDDES 1912, sex år innan Nelson Mandela. Han tillhörde den rika och mäktiga familjen Wallenberg i Sverige. Fadern dog av cancer 23 år gammal, tre månader innan Raoul föddes. Raoul gjorde bra ifrån sig i skolan och utbildade sig till arkitekt.

Det var svårt att få arbete i Sverige under 1930-talet. 1939 blev han emellertid anställd som chef för ett företag som importerade matvaror från Frankrike och Ungern. Hans ställning medförde att han reste mycket i Europa och kunde för varje år se hur judarnas situation blev mer och mer kritisk.

I början av 1944 fanns det 800 000 judar i Ungern varav hälften var flyktingar från andra länder. Vid mitten av 1944 hade 437 000 av dessa dödats i förintelselägren och takten på slaktandet av judar bara ökade. Det svenska utrikesdepartementet bad Raoul Wallenberg att bli humanitärattaché i Budapest, Ungern. Man menade att de ungerska judarnas existens stod och föll med de utländska observatörerna i landet. Wallenberg anlände till Budapest den 9 juli 1944 och under loppet av de följande 192 dagarna räddade han livet på tusentals judar innan han själv försvann ur bilden.

Wallenberg kom till Ungern för att rädda judar. Hans farligaste motståndare var Adolf Eichmann som skickats till Ungern för att utrota den judiska befolkningen.

Det berättas många historier om hur Wallenberg i sista ögonblicket lyckats rädda människor. Hans charm, intelligens, mod och övertalningsförmåga räddade tusentals judar undan förintelse. En judisk mor från Budapest, som många år senare var bosatt i Israel, skrev till Raouls mor att han varit judarnas enda hopp i Budapest.

I januari 1945 tillfångatogs Wallenberg av ryssarna och anklagades för spionage. Sedan dess finns inga säkra upplysningar om honom. Officiellt dog han i ett ryskt fängelse sommaren 1947.

Wallenbergs korta diplomatiska liv i Budapest står som ett av många som gav sitt liv för att andra skulle få hopp om en bättre framtid. Vi lever idag inte under så dramatiska omständigheter men även vi kan ge människor hopp. I vårt välfärdssamhälle har vi förlorat något viktigt. Vi kan ge andra hopp om att det finns en mening med livet. Att det finns hopp inte bara i detta livet utan även efter döden. □

*Hela världen
är en rad
underverk, men
vi är så vana vid
dem att vi kallar
dem vardagsting.*

H.C. Andersen

*Ingen vet vad
han förmår,
förrän han har
försökt.*

Publicus Cyrus

*Så länge det
finns liv finns
det hopp. Så
länge det finns
hopp finns det
liv!*

Anonym

Hur får vi hopp?

De människor som har fått ut mest av livet är inte de som har levt i hundra år utan de som har levt varje minut.

Colette

Här följer några råd till dig som längtar efter hopp!

1. Uppmärksamma det positiva i livet, inte det negativa.
2. Fokusera på lösningen inte på problemet. Om du bara

ser dina problem kommer de att krossa dig. Gud är lösningen på dina problem. Ställ in siktet på Herren.

3. Efter du har sökt råd, gör vad du kan åt problemen, men överlämna dem till slut i Guds händer.
4. Sköt om din kropp som ju är Herrens tempel:
 - ät ordentligt
 - sov ordentligt
 - motionera
5. Variera din vardag. Låt inte dagarna bli grå. Låt inte livet rinna bort mellan dina fingrar. Ta en annan väg till jobbet, köp en ros till dig själv, gör vardagen ny och annorlunda.
6. Gör livet spännande. Ha något intressant projekt att arbeta med på lediga stunder – en bra bok, hantverk etc.
7. Se inte bara till dig själv och dina egna behov. Uppmärksamma andras behov. Att hjälpa andra är en bra metod att må bättre själv.
8. Be Gud om hopp genom den heliga Anden. Be att han låter dig förstå att hans löften är sanna.

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionen:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo

Övriga adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde*, Postboks 1515, DK-2700 Brønshøj

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp (produktion)

Telefonkontakt:

Danmark: +45-22 67 70 96

Norge: +47-64 87 74 48

Sverige: +46-(0)31-82 19 12; +46-073 622 86 89

Stöd för utgivning av *Livets Källas häftesserie*:

Livets Källa är gratis. Vi har ungefär 1400 prenumeranter vid det här laget och med frivilliga bidrag är det möjligt att ge ut häftena. Vi är djupt tacksamma för ert finansiella stöd. Arbetet med *Livets Källas* häften sker på frivillig basis, men tryckning och porto måste betalas. Om du vill bidra till utgivningen av våra häften kan du göra det på något av nedanstående konton:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

Författare i denna utgåva: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Ord om håp*
Översättare: Renée Strand